

[Jens Foged.]

er tilstrækkelig, må jeg sige, at hans parti har fået nøjagtig samme placering som andre partier efter forholdstalsvalgmetoden. Jeg har selv siddet i ligningsrådets grundafdeling i mange år, og hvis det endelig skulle være sådan, var det undertegnede, der skulle overflyttes til indkomstafdelingen i den givne situation. Derfor har beskyldningen om en forkert fordeling forkert adresse; den er ikke korrekt.

Formanden:

Jeg henstiller, at man ikke bevæger sig alt for langt væk fra det forslag, der er til behandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Det, der kalder mig op igen, er hr. Glistrups tvivl om, hvorvidt folketinget overhovedet vil kunne kalde en minister til orden i den givne situation. Dertil må jeg sige, at hvis ikke folketinget kunne det, hvem skulle så kunne i et sådant tilfælde?

Men fremgangsmåden er jo den, at man i ligningsrådet har et underudvalg, der sidder og drøfter selvangivelsesblanketten, hvorefter det drøftes i det samlede ligningsråd, og som regel er man dér enig; jeg har siddet i ligningsrådet i mange, mange år — jeg kan ikke huske, hvor mange — og jeg har endnu ikke oplevet, at der har været uenighed om den udformning, som selvangivelsesblanketten til syvende og sidst har fået, fordi det altid har været ud fra en saglig betragtning om, hvad der var behov for til at gennemføre en fornuftig og effektiv ligning. Det sker uden hensyn til partipolitiske farver.

Hvis man nu tænker sig, at denne lovændring kom igennem, vil fremgangsmåden være den samme, nemlig at man i ligningsrådet drøfter, hvilke krav man vil stille efter de nye regler til selvangivelsesblanketten, og når det har fundet sin afslutning, skal det godkendes af finansministeren. Så bliver det meddelt finansministeren, at sådan og sådan har ligningsrådet truffet beslutning, idet man indstiller til godkendelse. Nu sidder der altså forskellige politiske repræsentanter i ligningsrådet. Hvis der opstod divergerende meninger om beføjelsernes rækkevidde, og hvad der var

tilsigtet med en lovændring som den, der er tale om, og nogle ville stille for store krav, er jeg helt sikker på, at spørgsmålet hurtigt ville blive rejst her i folketinget, og så ville det være folketingets flertal, der afgjorde sagen.

Derfor kan jeg ikke forstå de betænkeligheder, der rejses over for disse ændringer, for til syvende og sidst har folketinget kontrollen med det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 10 medlemmer til Europa-Parlamentet.

(Jfr. tidenden 17/10 74).

Formanden:

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper: en gruppe på 126 medlemmer: socialdemokratiet, det radikale venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og venstre, og en gruppe på 22 medlemmer: Danmarks retsforbund, socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti.

Valgt blev:

Albertsen,
Ole Espersen,
Knud Nielsen,
Ivar Nørgaard,
K. Helveg Petersen,
Knud Thomsen,
Erhard Jakobsen,
Brøndlund Nielsen,
Maigaard og
Nyborg.

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.